

af Ulykkestilsfælde, det er 455 gennemsnitlig om Aaret. For Kjøbenhavns Vedkommende har man ingen Statistik paa Grund af at saavel Helliggejst Sogn og Frue Sogn som Matthæi Sogn m. fl. ikke have kunnet opgave, hvor mange Dødsfald ved Ulykkestilsfælde der har fundet Sted, derfor have vi fra det statistiske Bureau kun en Note om, at Kjøbenhavns Ulykkestatistik ikke kan benyttes. Ved at betragte de 455 om Aaret i det øvrige Land og ved at raadføre mig med de mest kyndige Folk paa dette Omraade herhjemme, er jeg imidlertid kommen til Erkendelse af, at til mindre end 145 Personer, omkomne ved Ulykkestilsfælde aarligt i Kjøbenhavn, kan Tallet ikke sættes, det vil vist nok vise sig at være noget større, det kan jo blive en Opgave for det ny statistiske Bureau, som vi forhaabentlig snart faa, at slaa fast, hvorledes det forholder sig med Ulykkestilsfældene, der medføre Død, ikke blot i Landdistrikterne og Købstæderne, men ogsaa her i Kjøbenhavn. Naar jeg da siger, at 600 Ulykkestilsfælde, der medføre Døden, om Aaret, er sikkert det mindste, man kan sætte, og man saa husker paa, at disse 1,200,000 Personer eller flere, som indbefattes under denne Lov, saa at sige omfatter alle de Befolkningsklasser og de Erhverv, hvor svære Ulykkestilsfælde ubetinget ere hyppigt, saa vil det ganske overvejende Antal af disse 600 Ulykkestilsfælde eller mere falde ind under den foreliggende Lov. De døde koste mange Penge. Gennemsnitlig vil et Ulykkestilsfælde efter det ærede Medlems og hans Medforslagsstilleres Lov ikke kunne sættes til en lavere Sum end 5,000 Kroner, naar man kapitaliserer de Rentebeløb, der skulle udbetales til efterladte. Hvad Invaliditetstilsfældene angaar, for hvilke jeg ikke har kunnet finde nogen Statistik, er man andetsteds enig om, at Ulykkestilsfælde, som medføre blivende Arbejdsudgytighed i større og mindre Grad, i hvert Tilfælde ere lige saa hyppige som de Ulykkestilsfælde, som medføre Døden. De Herrer ville vist mene, at dette er højt sandsynligt, mange af Dem have maaske endogsaa ment, at de ere meget hyppigere end Dødsfaldene; det er muligt, men efter de statistiske Oplysninger, man andetsteds har, antager jeg ikke, at Tallet vil være væsentlig større for disse Invaliditetstilsfælde end for Dødsfald. Hvis vi sætte omkring 700 Stykker af den Slags, ville vi vist nok være nogenledes paa det rigtige Spor, men — som sagt — vi have, mig bekendt, ikke nogen Statistik. Ulykkesforsikringselskaberne derimod kunne sige os, at disse Invaliditetstilsfælde ere langt dyrere end Dødstilsfældene, man vil næppe kunne faa nogen

Matematiker til at regne med en mindre Sum end 10,000 Kr. som Gennemsnittet af det kapitaliserede Krav for de Invalider, som d'Hrr. altsaa tænkte at forsørge efter § 3 i Loven. Vi kunne først tage Maksimum, 1,000 Kr. om Aaret, saa vil dette for en Mand i sine bedste Aar, i Fyrreerne, koste — tænker jeg — omkring 20,000 Kr. Det er altsaa ved fuldstændig Invaliditet og ved halv, fjerdedels osv. Invaliditet i Forhold. Naar jeg sætter en Gennemsnitkapital af 10,000 Kr., er jeg i alt Fald i Overensstemmelse med, hvad Teknikere, der have gjort sig bekendt med dette Forslag, have sagt mig. Heri er imidlertid ikke indbefattet de første 26 Uger, som altsaa komme til, og som maa regnes efter et Gennemsnit af 2 Kr. om Dagen, saaledes som de Herrer's Lov er affattet. Vilde De forsøge at regne med disse Tal, saa ville De ad denne anden Vej, altsaa gennem de Ulykkestilsfælde, der medføre Død og Invaliditet af blivende Bestaendighed, og gennem de vistnok halvhundredede Tusinde Ulykkestilsfælde, som desuden komme ind under de Herrer's Lov, Tilfælde, der medføre forbigaaende Arbejdsudgytighed — og som kunne anslaaes til 3—4 Millioner — ville De, siger jeg, ogsaa derigennem finde, at Tallet 13 à 14 Millioner i Virkeligheden stemmer langt bedre, end jeg kunde vente, da jeg, efter at jeg havde faaet hint Tal opgivet, selv vilde regne ud, hvorledes de Penge da skulde anvendes. Jeg kan — som sagt — ikke tænke mig, at man kunde sride til en Lov, der blot tilnærmelsesvis vilde koste en saadan Sum. Jeg kan godt rabattere en 3—4 Millioner, Tallet er jo i alt Fald kun kalkulatorisk, men alligevel bliver Beløbet saa stort, at jeg virkelig næsten tror, at hvis de Herrer havde tænkt, hvad Talen er om, eller havde gjort et Forsøg paa at komme til en Beregning, vilde de have faaet Betænkelighed ved at fremsætte et Forslag af en saa vidt gaaende Bestaendighed. Jeg maa altsaa sige, at da dette Forslag i sin hele Bygning og i sine Enkeltheder efter min Overbevisning utvivlsom i høj Grad vil befordre Ulykkestilsfælde og Misbrug her i Landet, da dernæst Byrden i og for sig ikke er overkommelig, og man desuden hverken vil fordele den paa Arbejdsgiverne eller paa Virksomhederne og heller ikke medtage hele Samfundet, men derimod vil lægge den udelt paa Folk, der betragtes som mere eller mindre heldig stillede Skatteydere — dem med over 600, 1,500 og 2,000 Kr. Indtægt — vil jeg for mit Vedkommende opfordre til, at man ikke vedtager en saa farlig og tillige saa uretfærdig Lov, som denne efter min